

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069659536.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Med uhyklet Varme takkede jeg ham for hans faderlige Kjærlighed, men tilføiede: »Tro mig, jeg føler Værdien af det De vil skjænke mig, men desmere bør jeg frygte for at misbruge Deres Godhed Deres Datter er kun tretten Aar. Er det ikke betænkeligt, saa tidligt at bestemme hendes Livs Skjæbne? Hvor kan jeg haabe at vinde og beholde hendes Tilbøielighed? Der vil jo gaae mange Aar hen, inden hun kan blive min.« - Noget formildet svarede min Onkel: »At disse Aar maae hengaae, inden hun bliver Din Kone, er netop det, jeg betragter som en Fordeel for Eder Begge. - Hun skal ikke vide det Mindste om min Hensigt med hende. Du derimod skal danne hende efter Dit eget Ønske, efter det Ideal, Du gjør Dig om Din tilkommende Hustrue. Min Laura har et blødt, et elskende Hjerter. Det vil være Dig let at vinde dette. I sin Uskyldighed vil hun troe at elske Dig som en Ven og Broder, medens hendes Hjerter hænger ved Dig, som ved en Brudgom; og denne tidlige Kjærlighed vil gjøre hende utilgængelig for Coquetterie og Erobringssyge, denne værste Gift, 18 som Slangen indaandede i det qvindelige Bryst, til Menneskeslægtenes Fordærvelse. - Nu? vil Du være min Søn?« - Han rakte mig Haanden; jeg trykkede den til mine Læber. »Deres Søn,« svarede jeg, »det er jeg, uden at besidde Deres Datter.« - Han trak Haanden fra mig, bukkede for mig, og sagde: »Nei, min unge Herre! Det bliver De ikke!« - Med lynende Øine, sammenknebne Læber og en Mine, hvis Bitterhed altid, naar jeg saae den, var mig en Rædsel, tilføiede han: »Geneer Dig ikke! jeg har ikke udspeidet Dine Veie; maaskee har Du allerede truffet et bedre Valg.« - Taarerne kom mig i Øinene. - Han saae det, bød mig atter Haanden, og sagde formildet: »Nu velan, see først min Laura! Den himmelske Godhed, der lyser ud af hendes Øine, kunde vel smelte et haardere Hjerter end Dit.«